

Kii - da nüüd Is - san - dat, mi - nu sü - da! Ma kii - dan
 Ku - ni mul e - lu on, ta - han Te - da ma kõr - geks

Te - da sur - ma - ni.
 kii - ta a - la - ti! Kes i - hu loond ja hin - ge ka,

kii - de - tud ol - gu lõp - ma - ta! Hal - le - luu - ja, hal - le - luu - ja!

2. Õndsaks, jah õndsaks see kiita tuleb, kel Jumal abiks Siionist,
 kellel usk südame põhjas põleb ja kellel kaljuks Jeesus Krist!
 Kes teda Päästjaks tunnistab, seda Ta armust õnnistab!
 Halleluoja, halleluoja!
3. Kiitke, oh rahvad, Ta kõrget nime ja laulge tänu Temale!
 Sest Tema tegu on selge ime, Ta au ei lõpe iialgi.
 Jumala lapsed, ühest suust laulgem Kolmainul austust!
 Halleluoja, halleluoja!

Viis: "Lobe den Herren, o meine Seele"

Seelen Harfe, Ansbach 1664.

Sõnad: Johann Daniel Herrnschmidt, 1675-1723.

Tõlge: Jaan Bergmann, 1856-1916.